520108801

మనుజులందు నుండు మంచి చెడ్డ నడత
పైకి కానరాదు బయట పడదు
వారి వారి నడత వారికే
అందించు వారల జన్మమందు మరువకుండ.
జీర్ణకోశాల దేహాన నెవరు జొచ్చె
జనన మరణాలు ఎవరిచే కలుగుచుండు
వారినెరుగంగ నేర్చుటే జ్ఞానమగును
మరువబోకుడిటువంటి మంచిమాట.

దివ్యాత్మ స్వరూపులారా!

'సర్వమున్ కదలన్ నేర్చెడి కాలమూర్తికి నమస్కారం' అన్నాడు భర్తృహరి. కాలము చాలా అమోఘమైనది. అమోఘమైన కాలమును అరక్షణమైనను వ్యర్థము గావించకూడదు. ఈ పవిత్రమైన కాలమును సర్వులు అనుసరించవలసినదిగానే కాలము ఎవ్వరిని అనుసరించదు. అట్టి కాలస్వరూపుడే భగవంతుడు. కాలస్వరూపుడైన పరమాత్మని సత్కర్మల చేత అతని అనుగ్రహమును పొంది, జీవితమును సార్థకము చేసుకోటం అత్యవసరము.

పవిత్రమైన కీర్తిని ఆర్జించిన భారత దేశము, ప్రపంచ కీర్తిని ఆర్జించిన భారత దేశము, జగత్ వ్యాప్తి గాంచిన భారతీయ సంస్కృతి కాలముచేత మారక, చరిత్ర చేత మాయక, ప్రళయము చేత తరుగక, సృష్టిచే పెరుగక ఏ నిత్యసత్యమైతే వున్నదో ఆ నిత్యసత్యమునకు ప్రతిరూపమే భారతీయ సంస్కృతి. యజ్ఞయాగాది క్రతువులు ఈ సంస్కృతి యొక్క ప్రతిబింబములే.

యజ్ఞమనగా యేమిటి? పదిమంది ఋత్విక్కులు చేరి సర్వమూ ఆహుతి గావించటము, ఋగ్వేద మంత్రములను వుచ్ఛరించటము, యజుర్వేద మంత్రములను స్వాహా గావించటము, సామగానము చేత భగవంతుని ఆహ్వానించటము ఇవి మాత్రమే యజ్ఞము కాదు. మానవుడు ఆచరించే సమస్త కర్మల ఫలితములను భగవదర్పితము గావించటమే యజ్ఞము. సర్వకర్మ భగవత్ ప్రీత్యర్థం. మానవుడు చేసే ప్రతి కర్మ కూడా భగవత్ కర్మగా విశ్వసించాలి. అది చిన్నదిగాని, పెద్దది గాని, లౌకికముగాని, ఆముష్మికము గాని కేవలము ప్రవృత్తికి సంబంధించినదిగాని, నివృత్తికి సంబంధించినది గాని మానవుడు ఆచరించే సర్వకర్మలు కూడా భగవత్ ప్రీత్యర్థం గావించేటువంటివే. ప్రతి వ్యక్తి కూడా ఆచార్యుడే, ప్రతి వ్యక్తి కూడా ఋత్విక్కుడే, ప్రతి వ్యక్తి కూడా బ్రహ్మస్వరూపుడే. జగత్తులో కనుపించే సమస్త వస్తువులు కూడా దైవము యొక్క ప్రతిబింబములే. భగ

520108802

వంతుడు సర్వత్ర వ్యాపించిన వాడు. సర్వమూ భగవంతుని యందే వున్నది. దానిని పురస్కరించుకొనియే వేదము అంతర్ బహిశ్చ తత్ సర్వం వ్యాప్య నారాయణ స్థితః. లోపలా, వెలుపలా వుండినటువంటి వాడు నారాయణుడే.

అయితే భగవంతుడు యేరూపములో వున్నాడు? సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ. భగవంతుడు సత్య జ్ఞాన మనంత స్వరూపుడైన వాడు. సత్యమనగా కేవలము చూచినది చూచినట్లుగా, చెప్పినది చెప్పినట్లుగా, పలికినది పలికినట్లుగా పలకటము సత్యము కాదు. ఇది ప్రాకృతమైన సత్యము. నిజమైన సత్యము త్రికాల బాధ్యమైనది. ఏకాలమునందు మార్పు చెందనిది. ఇట్టి సత్యమును గుర్తించుకొనుటకై సత్యమార్గములో మనము ప్రయాణము చెయ్యాలి. మార్పు చెందని సత్యమును మనహృదయములో చిత్రించుకోవాలి. దాని ప్రతిబింబము చేతనే మనము జగత్తులో ప్రయాణము చేయాలి.

జ్ఞానము. జ్ఞానమనగా చైతన్యమే గాని యిదిసుజ్ఞాన, విజ్ఞాన, ప్రజ్ఞానములలో కూడినది కాదు. చైతన్యము సర్వత్ర వుంటున్నది. మానవుని కదిలించునది, వృక్షములను ఆడించునది, పురుగులను నడిపించునది కూడా చైతన్యము. అట్టి చైతన్య స్వరూపుని గురించి త్యాగరాజు చెప్పాడు.

చీమలో బ్రహ్మలో శివకేశవాదులలో
ప్రేమమీర వెలసి వుండే బిరుదువహించిన రామా నన్నుబ్రోవరా.

అని అన్నాడు. సమస్త ప్రాణుల యందు, సమస్త వస్తువుల యందు చైతన్య స్వరూపుడై నిరూపిస్తున్నాడు. ఈ చైతన్య తత్వమును గుర్తించటమే దైవ దర్శనము. ఇది ఎక్కడ వున్నది? అదియే అనంతము. సర్వవ్యాపకమైనది. ఎవరు ఏ విధముగా తలచినా, ఏవిధముగా భజించినా, ఏ విధముగా ఆరాధించినా, ఆ ఆరాధనా స్వరూపమును, ఆ ప్రేమ స్వరూపమును తాను గుర్తింపజేసి యితరులకు అందిస్తూ వుంటాడు. భగవంతుడా! నావెంటనే వుండి జంటనే వుంటుండి నన్ను కాపాడుచుండమని ప్రార్థించిన వారికి జంటనే వుంటాడు వెంటనే వుంటాడు. అట్టి భక్తుడు ఒక్క పాద శబ్దము తప్ప అన్యము యేమాత్రము వినలేడు. భగవంతుడా! నాకష్టములు కనుపించటం లేదా, నాబాధలు నీవు చూడటంలేదా అని ప్రార్థించిన వారికి నేత్రములు మాత్రమే కనుపిస్తాయి. భగవంతుడా నాప్రార్థనలు వినబడటం లేదా నా ప్రార్థనలు నీ చెవులను చేరటంలేదా అని ప్రార్థించిన భక్తులకు భగవంతుని చెవులు మాత్రమే కనబడుతుంటాయి. యద్భావం తద్భవతి. ఎవరెవరి భావాలను పురస్కరించుకొని భగవంతుడు వారికి ఆవిధముగా సాక్షాత్కరిస్తూ వుంటాడు. అదియే సర్వవ్యాపకమైన అనంతత్వము.

ఆనందము. ప్రతిమానవుడు ఆనందమును ఆశిస్తున్నాడు. ఆ ఆనందము ఎట్టిది? ఒక్కటే. నిత్యానందం, పరమానందం, యోగానందం, బ్రహ్మానందం, అద్వైతానందం అని ఆనందము యొక్క పేర్లను వుచ్చరిస్తూ వుంటారే గాని, అన్ని ఆనందములు కూడా

520108803

ఒక్క ఆనందములో లీనమైవే. సమస్త ఆనందములు హృదయానందములో కూడినవే. ఆనందమును ఆశించని మానవుడు జగత్తులో కానరాడు. ఏ చిన్న కార్యమునైనా ఆనందమును అనుభవించాలని ఆశిస్తూ వుంటాడు. ఈ ఆనందము తనయందే వుంటున్నది. సత్యం జ్ఞానమనంతం బ్రహ్మ అనే తత్వములో బ్రహ్మానంద స్వరూపుడు. బ్రహ్మ అనగా వ్యాపించటమే విస్తరించటమే. అతను లేని స్థానము లేనప్పుడు అతనిని వెతకటానికి ప్రయాణము దేనికి? అతడు ఆశ్రయించిన ప్రదేశము లేనప్పుడు కదా అతన్ని ఆశ్రయించటానికి మనము ఒక మార్గములో ప్రయాణించాలి. అందువలనే మన హృదయ కవాటములను తెరచి చూచినప్పుడు అందే నిజమైన ఆనంద స్వరూపమును చూడవచ్చు. అందువలనే

విశ్వమంతా ప్రాణ విభుని మందిరమైన వీధి వాకిలి యేదలో
విశ్వవిభుడే నీ వెనువెంటనే యుండ పిలుపేది తలుపేది వీధివాకిలియేది.

విశ్వమంతా ఒక మందిరముగా వున్నప్పుడు దానికి వీధివాకిలి యెక్కడ! వీధి అని ఒకటి వుండినప్పుడు కదా వీధివాకిలి వుండుట. అతని లేని స్థానమే లేదు. అయితే వీధివాకిలి ఏమిటి?

వీణ తంత్రులు మీటి ప్రాణ తంత్రులు నాటు ఆనంద బాష్పములు
ఆత్మార్పణ జేసి కైలాసమే జూడరా ఓ జీవ వీధివాకిలి కానరా.

నీ యొక్క ప్రాణము, నీ జీవము, నీ సర్వశక్తులు కూడా భగవదర్పితము చేసినప్పుడు నీవు ఆనందాన్ని అనుభవిస్తావు. అయితే యీనాడు మానవునకిట్టి ఆనందము వున్నదా? అట్టి ఆనందమొకటి వున్నదని విశ్వసిస్తున్నామా? లేదు. సర్వానందములకు నిలయము హృదయము. ఆ హృదయమునుండి నాదము ప్రారంభము కావాలి. మనము యే సాధనలు చేయలేనప్పటికిని ఏ సాధనలయందు మనకు విశ్వాసము కుదరనప్పటికిని భగవన్నామమనేది సర్వత్ర వున్నదనే సత్యాన్ని మనము గ్రహించాలి.

కృశాను భాను హిమకరతే అన్నాడు తులసీదాసు. అనగా సూర్యుడు అగ్ని చంద్రుడు ఈ జగత్తునకు ప్రత్యక్ష సాక్షులు. అని అర్థము. వీటిని ఆశించని మానవుడు లోకములో లేడు కదా. ఆస్తికుడు, నాస్తికుడు, యథాస్తికుడు, ఆస్తికనాస్తికుడు, యోగి, భోగి, విరాగి, వైరాగి కూడా వీటిని ఆశించక తప్పదు. అగ్నియే లేకపోతే దేహము చల్లబడిపోతుంది. ఆ దేహమును వెచ్చించుకొనుటకై ప్రతి మానవుడు ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు. సూర్య తేజస్సే లేకపోతే యేవిధమైన శక్తి సామర్థ్యములు ఆవిర్భవించవు. మొక్కలుగాని, వృక్షములుగాని జీవించటానికి పోషింపబడటానికి సూర్యకిరణములు అత్యవసరము. చంద్రుడు కూడా అత్యవసరము.

మానవ జన్మము మనకు యేవిధముగా ఆవిర్భవించింది? పాపముల చేతను అజ్ఞానము చేతను, తాపముల చేతను ప్రాప్తించింది. పాపములను నిర్మూలము గావించుకోటము, అజ్ఞానమును దూరము గావించుకోటము, తాపమునుండి జీవితమును చల్లార్చుకోటము, శాంతి పరచుకొనటము అత్యవసరము. అగ్ని మన పాపములను భస్మము

చేస్తుంది. సూర్యుడు మన అజ్ఞానమును నిర్మూలము చేస్తూ వుంటాడు. చంద్రుడు మన హృదయ తాపమును చల్లారుస్తాడు. రామ నామములో రా-అ-మ రామ ర అనగా అగ్ని అ అనగా సూర్యుడు మ అనగా చంద్రుడు. రామ అనే పదములో అగ్ని, సూర్య, చంద్రాదులు వున్నారు.

అంతేకాదు. సమస్త శాస్త్రముల సారము భగవన్నామములోనే వున్నది. వేదవాక్యమైన తత్త్వమసి అనేది ఒక నామములోనే యిమిడి వుంది. రా అనగా తత్, మ అనగా త్వం అదే నీవై వున్నావు. ఇది తత్త్వమసి వాక్యము యొక్క అంతరార్థము. ఇక్కడ మరొకటి కూడా మనము విచారించాలి. రామ నామమునందు సంఖ్యా శాస్త్రమును గుర్తించినప్పుడు మనకు సాక్షాత్కారముగా నిలుస్తుంది. నా. అ. మ నామ అవుతుంది. సంఖ్యాశాస్త్రములో నా అనగా యేమి లేదు అని అర్థము. అ అనగా రెండు. మ అనగా ఐదు, 0+2+5=7 అవుతుంది. సప్త అంకెలతో కూడినది నామమనేది మనకు బోధిస్తుంది. సప్త ఋషులు, సప్త వర్ణములు, సప్త దినములు యీ సప్త సంఖ్య యొక్క పవిత్రత తెలుపుతాయి.

ఈనాడు సప్తాహము సమాప్తమయింది. సప్తాహమనగా ఏమిటి? మన యందున్న సప్త ధ్యానులను భగవంతునకు అర్పితము గావించటమే. సమాప్తి అనగా బ్రహ్మ ప్రాప్తి అని అర్థము. బ్రహ్మ ప్రాప్తము గావించుకొనే నిమిత్తము మనము సప్తాహమనే దానిని ఆచరిస్తున్నాము. ఏడు దినములు యేడు క్షణముల వలె గడచిపోయినవి. దీనికి కారణము యేమిటి? కాలాతీతమైన భగవచ్చింతన చేతను, కాలాతీతమైన భగవత్కార్యముల చేతను మన కాలము గడపటం చేత అది కూడా మనకు కాలాతీతముగానే కనబడుతుంది. కనుక కాలాతీతమైన దైవమును మనము నిరంతరము స్మరించుకొంటే కాలము మనకు భారము కాదు. అందువలనే కాలమును జయించిన కాలుని మనము హృదయములో పెట్టుకున్నప్పుడు మనము కూడా కాలస్వరూపులే అయిపోతాము.

సంకీర్తనములో గుణసంకీర్తనము, లీలాసంకీర్తనము, భావసంకీర్తనము, నామసంకీర్తనము అని నాలుగు విధములు. గుణసంకీర్తనమనగా భగవంతుని కళ్యాణ గుణములను చింతించుకుంటూ గానము చేయటం. అతన్ని వర్ణించటము

నిను కనుగొనగలమా కృష్ణా
అణువుకంటె అతి సూక్ష్మ రూపుడవు
ఘనము కంటె అతి ఘననీయుడవు
ఎనుబది నాలుగు లక్షల జీవముల
ఆరయుంబున నెడబాయకుందువట
అఖండ రూపుడవై వెలయుదువట
నిను కనుగొనగలమా.

ఇట్టివి గుణ సంకీర్తనములు. ఇట్టి గుణములను మాత్రమే వర్ణించుకుంటూ పోతే ఒక్కొక్క పర్యాయము యీ గుణములను గుర్తించుకోలేక కొంత సందేహము కలుగవచ్చు. అందుకే

520108805

యాన్, మహతో మహీయాన్ అని చెప్పారు కదా. అన్నిచోట్ల భగవంతుడు వున్నాడని. ఎక్కడా కనుపించటంలేదే. భూప్రదక్షిణా చేయుటానికి చాలామంది వెళ్లుతుంటారు. ఎక్కడా భగవంతుడు కనిపించటంలేదే అని సందేహము వచ్చును. కానీ వారు చూచే యంత్రములు వేరు. భగవంతుని కనుపింప చేసే మంత్రము వేరు. నిజమూగా భగవంతుడు మంత్రస్వరూపుడుగాని, యంత్ర స్వరూపుడు కాదు. కనుక యీగుణాములను వర్ణించేటప్పుడు యీనవ్వునకు కొన్ని అనుమానములు కలుగవచ్చు.

రెండవది లీలా సంకీర్తనము. ఇతను చేసిన లీలలు, చర్యలు నడతలు ఒకరిని యేడిపించటము, ఒకరిని నవ్వించటము, ఒకరికి కన్నీరు తెప్పించటము, ఒకరికి ఆనంద భాష్పములు తెప్పించటము.

కన్నీరు తెప్పించు కన్నీరు తప్పించు
చిన్మయ మూర్తి ఓ చిన్ని రామ
యోగి భోగిగ చేయు భోగి యోగిగ చేయు
భాగవతాగ్నిని బాలరామ
పిచ్చులు పట్టించు పిచ్చిని పోగొట్టు
సచ్చిదానందుడు సాయిరామ

భగవంతునిపై పిచ్చి పట్టిస్తాడు. జగత్తుపైనుండు పిచ్చి దూరము చేస్తాడు. ఇలాంటి లీలలను గూర్చి వర్ణించటమే లీలానామ స్తోత్ర మన్నారు. ఇందులో కూడా కొన్ని సందేహములు కలుగ వచ్చును.

ఇంక భావసంకీర్తనము. ఈ భావము వెట్టివి. శాంత భావము. ఇది భీష్ముడు అనుసరించినది. సఖ్యభావము. యిది అర్జునుడు అనుసరించినది. దాస్య భావము. హనుమంతుడు అనుసరించినది. వాత్సల్య భావము, యశోద అనుభవించినది. అనురాగ భావము గోపికలు అనుభవించినటువంటిది. రాధ అనుభవించినది. అన్నింటికంటె మధుర భావము విశిష్టమైనది. ఈ రాధయొక్క భక్తికి మూలకారణమేమిటి? నిరంతరము భగవంతుని నామమును ధారగా చింతించటమే రాధ అవుతుంది. రాధ అనగా స్త్రీ కాదు. ఎవ్వరు యీ విధముగా చింతించిన వారందరూ రాధలే. ఇదే భావ సంకీర్తన అన్నారు.

గుణ సంకీర్తనయందు, లీలా సంకీర్తనయందు కొన్ని లోపములు జరుగ వచ్చును. కొన్ని వుద్రేకములు కలుగ వచ్చు. కొన్ని వుల్లాసములు యేర్పడ వచ్చును. వికారములు కూడా కలుగవచ్చును. కనుక కలియుగములో ప్రధానమైనది నామసంకీర్తన అన్నారు. నామసంకీర్తనలో ఎట్టి వికారములు గాని, వుద్రేకములకు గాని అవకాశము లేదు. చేయుచూ చేయుచూ వుల్లాసము అధికమై పోతుంది. ఈ వుల్లాసములో దూషణ భూషణములు సమత్వముగా మారిపోతుంది.

520108806

హెచ్చుగ సంపదలార్జించినగాని, ఏనుగు గుఱ్ఱము ఎక్కినగాని
పిచ్చోడని పేరొచ్చినగాని ప్రీతితో ప్రజలు మెచ్చినగాని
నామము మరువకురా నీవు దైవము మరువకురా.
యోగాభ్యాసము చేసినగాని భాగవతాదులు చూచినగాని
బాగుగ గెడ్డము పెంచినగాని పట్టె నామములు పెట్టినగాని
దేవుని మరువకురా నీవు నామము విడువకురా.
కనులు మూసి జపమాచరించినా మెక్కుచు బాగా నిలిచియుండిన
మ్రొక్కి మ్రొక్కి యెంతయడ్డినగాని మెరలి ఓనను నీకు కరుగదు మనసు
నామము మరువకురా నీవు దైవము మరువకురా.

భగవంతుని నామము సర్వుల హృదయములలో హత్తుకొని పోయే రీతిగా వుంటుండాలి. ఈ నామము హృదయములో హత్తుకోవాలంటే హృదయము మెత్త బడాలి. హృదయము మెత్త బడాలంటే ప్రేమతో మనము దానిని స్మరించాలి. ప్రేమగల హృదయమే మృదు మధురమైన హృదయము.

సంకీర్తన, కీర్తన అన్నారు. కీర్తనమునకు సంకీర్తనమునకు వ్యత్యాసమేమిటి? కీర్తన ఒక్క వ్యక్తికి మాత్రమే ఆనందమునిస్తుంది. ఎవరు కీర్తన చేయుచున్నారో వారికి మాత్రమే ఆనందాన్ని అందిస్తుంది. సమ్యక్ కీర్తనమ్ ఇతి సంకీర్తనమ్. సర్వులూ కలిపి పాడుటము యిది సంకీర్తనము. ఇది అందరినీ ఆనందింప చేస్తుంది. కనుక కీర్తన సంకీర్తన చాలా పవిత్రమైనవి. ఏనాడూ నోరెత్తి పాడనివాడు అందరూ పాడుతుంటే తానుకూడా నోరెత్తి పాడుతుంటాడు. ఈ సంకీర్తన యందు మనస్సు సమత్వాన్ని పొందుతుంది. నేను ఒకసారి ధార్వార్‌లోని కర్ణాటకా యూనివర్సిటీకి వెళ్ళాను. ఈ కర్ణాటకా యూనివర్సిటీలో అందరూ వీరశైవులే. శివనామము తప్ప అన్యనామములు యేమాత్రము వారి కర్ణములలో ప్రవేశించరాదు. అందరూ యీ ప్రసంగము కోసము వచ్చారు. మొట్టమొదట నేను కన్నడములో ఉపన్యాసము ప్రారంభించటము ధార్వార్ లోని కర్ణాటకా యూనివర్సిటీలో. కానీ వారి కన్నడం కంటె నా కన్నడం చాలా మృదు మధురంగా వుంటున్నది. ఆ భాషాభిమానముతో వారు చాలా ఆనందించారు. ఉపన్యాసమైన వెంటనే నేను నామసంకీర్తన ప్రారంభించటము అలవాటు. వారిని చూచాను. వారు ఏస్థితిలో వున్నారని గమనించటానికి నేను సంకల్పించుకున్నాను. వైష్ణవ నామము వారికి వేలు మైళ్ళ దూరంలో వుండాలి. నారాయణా అంటే చెవులు మూసుకుంటారు. కృష్ణా అంటే వారు తలలు తిప్పుతారు. అలాంటి సమయములో నేను గోవింద కృష్ణ జై గోపాల కృష్ణ జై అని ప్రారంభించాను. గోవింద కృష్ణ జై అనుసరించారు. వారిలో ఒక శైవగురువు వున్నాడు. అతను కూడా గోవింద కృష్ణ జై గోపాల కృష్ణ జై అని అనటం ప్రారంభించాడు. కట్టకడపటికి ఉపన్యాసము అయిపోయిన తరువాత వైస్ చాన్సలర్ అడిగి పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చాడు. సాయిబాబా మిరకిల్స్ అంటే యేమో అనుకున్నాము. తమ లైఫ్‌లో ఎన్నడూ

5 20108807

కృష్ణనామము జపించని వారిచే సాయిబాబా కృష్ణనామము జపింప చేశారు. అదే పెద్ద మిరకిల్ అన్నాడు.

దీని అంతరార్థమేమనగా ఎవరైనా నామసంకీర్తనములో తమను తాము మరచి పోవచ్చును. మైమరపింప జేసి గానము గావించి ఆనందమునకు అవకాశము కల్పించునది ఒక్క నామము మాత్రమే. కనుక నామముచేత మనము సంసారమును దాటుటకు కొంత కృషి చేయాలి.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! ముఖ్యముగా మీరందరూ యిక్కడికి విచ్చేసినందుకు గుర్తించవలసినది, తెలుసుకోవలసినది ఒక్కటే. జాతి మత భేదములను విస్మరించి, కుల మత వర్ణములను యేమాత్రము లెక్కచేయక సర్వులు భగవంతుని బిడ్డలే అన్న విషయాన్ని తెలుసుకోవాలి.

మన జాతి ఒక్కటే అదే మానవ జాతి
మన ఆరాధన ఒక్కటే దైవము
మన కులము ఒక్కటే అదే ప్రేమకులము
మన భాష ఒక్కటే అదే హృదయ భాష.

ఇట్టి సమత్వాన్ని మీరు గుర్తించి, భేద భావములను దూరమునెట్టి, ప్రేమ భావము హృదయమును చేర్చుకొని దివ్యమైన నామసంకీర్తనలో మీ జీవితమును సార్థకము గావించుకోండి.

ఆ నామమే సర్వసౌఖ్యములను అందిస్తుంది. జీవితమును సుఖశాంతులతో జీవింప చేస్తుంది. దీని వలన రాగద్వేషములు దూరమవుతాయి. మానవునకు ప్రేమ ఒక్కటే ప్రధానమైన లక్ష్యము. కనుక యీ రాగ ద్వేషములను దూరము చేసుకొని మిత్రపై ప్రేమ తత్వాన్ని పెంచుకోండి. దానివలన మీకు యేమాత్రము నష్టము వుండదు మీ పాపములను పరిహారము గావిస్తుంది.